

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/83/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6923010172
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6923010172.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí dňa 13. septembra 2023, v trestnej veci obžalovaných K. L. a D. K. pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 29. júna 2023, sp. zn. 11T/47/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. v e c v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní K. L. a D. K. uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písm. c/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Trestného zákona, § 139 odsek 1 Trestného zákona a § 127 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

ml. U. L., nar. XX.XX.XXXX po predchádzajúcej dohode so svojimi príbuznými, a to s otcom K. L., nar. XX.XX.XXXX, bratom K. L. ml., nar. XX.XX.XXXX a jeho manželkou X. L., nar. XX.XX.XXXX, v presne nezistenom čase začiatkom mesiaca október v roku 2022 v obci E., okres K. R., vedení spoločným zámerom získania majetkového prospechu, osobne oslovil ml. J. F., nar. XX.XX.XXXX za účelom poskytnutia pomoci k vykonaniu lúpeže v rodinnom dome jeho profesionálnych rodičov K. P. a H. P. na E. ulici č. XXX/X v E., okres K. R. za sľúbenú finančnú odmenu vo výške 500 eur, na čo ml. J. F. pristúpil a ml. U. L., ako aj jeho otcovi obžalovanému K. L., nar. XX.XX.XXXX vopred poskytol informácie o tom, že jeho profesionálni rodičia a ďalší príbuzní nebudú dňa 15.10.2022 vo večerných hodinách doma, informácie o trezore a ďalších veciach vyššej majetkovej hodnoty, nachádzajúcich sa v dome a najneskôr dňa 14.10.2022 aj informáciu o tom, že v dome sa dňa 15.10.2022 vo večerných hodinách bude okrem neho nachádzať aj jeho starší brat X. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorý náhle ochorel a následne za účelom spáchania skutku dňa 15.10.2022 páchatelom umožnil vstup do domu otvorením balkónových dverí na 1. poschodí a neuzamknutím dverí na prízemí zo zadnej časti domu, pričom K. L., nar. XX.XX.XXXX a X. L., nar. XX.XX.XXXX dňa 15.10.2022 v čase pred 20.00 hodinou prišli spolu s obžalovanými K. L., nar. XX.XX.XXXX a D. K., nar. XX.XX.XXXX na osobnom motorovom vozidle značky J. XXX, evidenčného čísla K. XXXDO do obce E., okres K. R., kde zastavili na hlavnej ceste neďaleko E. ulice, K. L. ml. s manželkou X. L. zostali zatiaľ vo vozidle dávať pozor a sledovať situáciu a obžalovaný K. L. s obžalovaným D. K., obidvaja maskovaní v čiernom oblečení, rukaviciach a kuklách na tvárach s

celistvým priezorom pre oči, obžalovaný D. K. navyše maskovaný šálom ružovej farby ovitým okolo krku, následne dňa 15.10.2022 v čase okolo 20.00 hodine vstúpili cez oplotenie do neuzatvoreného dvora rodinného domu č. XXX/X na E. ulici v obci E., okres K. R., vlastníčky H. P., nar. XX.XX.XXXX, a to tak, že najskôr neoprávnene vošiel do rodinného domu zadným vchodom z terasy cez neuzamknuté vchodové dvere obžalovaný K. L., kým obžalovaný D. K. chvíľu prehľadával dvor rodinného domu, na čo aj on neoprávnene vošiel do domu tým istým zadným vchodom, kde na prízemí domu prehľadal dámsku kabelku položenú na barovom pulte, potom vyšiel po schodoch na 1. poschodie domu, kde vošiel do detskej izby po ľavej strane, ktorú začal prehľadávať, kde začal zvoniť tam nachádzajúci sa mobilný telefón značky B. v hodnote 90 eur položený na stole, ktorý ihneď rukami zlomil a ponechal ho na mieste, vyšiel z izby na chodbu a vošiel do protiľahlej izby, kde sa v tom čase už nachádzal obžalovaný K. L., ktorý mu prstom ukázal, aby bol ticho a v miestnosti na zemi pod oknom sa nachádzali dvaja chlapci zakrytí plachtou - X. F., nar. XX.XX.XXXX a mal. J. F., nar. XX.XX.XXXX, pričom obžalovaný K. L. držal v ruke doposiaľ nestotožnenú strelnú zbraň čiernej farby a obžalovaný D. K. páčidlo modrej farby, následne obžalovaný K. L. prikázal obžalovanému D. K., aby sa chlapcov po slovensky opýtal, kde je trezor a kde sú peniaze, čo obžalovaný D. K. urobil, dal z chlapcov dole plachtu, opýtal sa ich, kde sú peniaze a trezor, na čo mu odpovedali, že trezor je v bielej skrini v izbe, ktorý trezor po neúspešnom pokuse o zistenie prístupového kódu vybral zo skrine obžalovaný K. L. a uložil ho do tašky, v ktorej už mal uložené zlaté šperky odcudzené z domu, následne kým obžalovaný D. K. strážil chlapcov v izbe na 1. poschodí, obžalovaný K. L. prehľadal ďalšie izby domu na prízemí, kde našiel tri kufre s hudobnými nástrojmi, po čom do domu na prízemí neoprávnene vstúpil aj K. L. ml., ktorý sa ticho opýtal, prečo to tak dlho trvá, potom spolu s otcom - obžalovaným K. L. st. skontrolovali kufre s hudobnými nástrojmi a následne všetci z domu odišli zadným vchodom tak, že z domu vyšiel ako prvý K. L. ml. a po ňom dom opustili aj obžalovaní K. L. st. s D. K. spolu s odcudzenými vecami - trezorom čiernej farby v hodnote 30 eur s finančnou hotovosťou v papierových eurobankovkách vo výške 33.000 eur a v eurominciach vo výške 300 eur, náhradným kľúčom od motorového vozidla značky K. V. v hodnote 389 eur, náhradným kľúčom od motorového vozidla značky S. H. v hodnote 150 eur, manžetovými gombíkmi zo žltého kovu, sponou na sako v tvare saxofónu a sponou na kravatu v tvare husľového kľúča v súhrnnej hodnote 80 eur, dokladom o evidencii vozidla značky S. H. v hodnote 10 eur, šperkmi zo žltého kovu v hodnote 10.000 eur, 1 ks klarinetom zn. L. M. J. RC s puzdrom v hodnote 600 eur, 1 ks klarinetom zn. C. F. s puzdrom v hodnote 300 eur, saxofónom zn. T. E. XXX s puzdrom v hodnote 1.677,80 eur, hubičku zo žltého kovu v hodnote 300 eur a plátkami na saxofón zn. Y. v počte 20 ks v hodnote 70 eur, dámskou koženou kabelkou zn. Y. v hodnote 90 eur, dámskou peňaženkou v hodnote 40 eur s osobnými dokladmi, vodičským preukazom v hodnote 16 eur na meno H. P. a finančnou hotovosťou vo výške 15 eur, nastúpili do motorového vozidla značky J. XXX, evidenčného čísla K. XXXDO, v ktorom ich už čakali K. L. ml. a X. L., potom sa presunuli pred rodinný dom obžalovaného K. L. na G. ulici č. XX/XXX v obci E., kde vyložili všetci odcudzené šperky zo žltého kovu a pokračovali v ceste ďalej z obce E. smerom do katastra obce K. E., kde v miestnej časti L. pole pri D. potoku obžalovaný K. vylomil odcudzený trezor, v ktorom sa nachádzala finančná hotovosť vo výške nie menej ako 33.000 eur, ktorú vzal k sebe K. L. ml., pričom ml. J. F. sľúbenú odmenu vo výške 500 eur od nikoho doposiaľ neprevzal, čím týmto úmyselným konaním spôsobili poškodeným K. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., E. XXX/X, okres K. R. a H. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., E. XXX/X, okres K. R. majetkovú škodu v celkovej výške 47.157,80 eur.

Za to bol obžalovaný K. L. odsúdený podľa § 188 ods. 3 Tr. zákona s prihladnutím na ustanovenie § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Obžalovaný D. K. bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 3 Tr. zákona s prihladnutím na ustanovenie § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. Zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku boli obžalovaní K. L. a D. K. zaviazaní zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodeným K. P. a jeho manželke H. P. náhradu škody vo výške 47.157,80 eur.

Proti tomuto rozsudku vo výrokoch o vine, o treste a o náhrade škody podal obžalovaný D. K. odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Rovnako na hlavnom pojednávaní podal odvolanie voči tomuto rozsudku i obžalovaný K. L. a následne písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 4. júla 2023 svoje odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu upresnil tak, že napáda výroky o vine, o treste a o náhrade škody.

Písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 3. augusta 2023 zaslal obžalovaný K. L. prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnenie svojho odvolania. V úvode popísal výrok napadnutého rozsudku s tým, že v prvom rade nesúhlasí s právnou kvalifikáciou, ktorou súd prvého stupňa posúdil jeho konanie ako konanie na chránenej osobe podľa § 139 ods. 1 Trestného zákona, § 127 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko touto osobou mala byť osoba J. F., ktorý je v tejto trestnej veci (i keď sa vedie o tom samostatné trestné konanie) obvinený z toho istého skutku a ktorý sa ku svojmu konaniu ako spolupáchateľ v prípravnom konaní aj doznal a doznal sa ku svojmu konaniu aj ako svedok v predmetnej trestnej veci. Napriek jeho účelovému tvrdeniu, že on bol len obeťou tejto trestnej činnosti, ku ktorej mal byť prinútený, už nie je možné ho ponechať v postavení chránenej osoby. Skutok nemohol byť spáchaný na chránenej osobe, keďže chránená osoba skutočnosť, že je obeťou len fingovala, čo bolo aj preukázané. Túto podstatnú okolnosť súd prvého stupňa prehliadol, ale na druhej strane to, čo nebolo nijakým spôsobom (okrem tvrdenia D. K.) preukázané, a to je účasť K. L. mladšieho a X. L. na danom skutku, súd prvého stupňa považoval za nesporné a práve z dôvodu toho, že sa s týmto nestotožnil, ho súd prvého stupňa potrestal drakonickým trestom v trvaní až 13 rokov. Taktiež namietol výšku súdom priznanej škody poškodeným v rámci adhézneho konania, pričom škodu, ktorá skutočne vznikla je ochotný uhradiť, nie je však ochotný uhradiť škodu, ktorej výška je sporná, nakoľko nebola jednoznačne preukázaná. Je toho názoru, že z celej sumy uplatňovanej poškodenou stranou vo výške 41.157,80.- € a priznanej súdom prvého stupňa, bola preukázaná možno polovica, avšak v nijakom prípade nie celá uvedená suma a napriek tomu bez jej podloženia akýmkoľvek dôkazmi súd prvého stupňa vyhovel nároku poškodených v celom rozsahu. Skutočnosť, že súd prvého stupňa považoval celú sumu vo výške 47 157,80 € za 100% preukázanú je pozoruhodná. Nijakým spôsobom totiž nebola preukázaná napríklad cena saxofónov, či iných položiek, tvoriacich celkový nárok poškodených. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za zmätočné a nepreskúmateľné. To, čo zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného D. K. u neho buď neuznal vôbec alebo to dokonca považoval za priťažujúcu skutočnosť. Súd prvého stupňa opomenul aj tú okolnosť, že obžalovaný D. K. viackrát menil svoju výpoveď, viackrát uviedol, že má vedomosť o tom, kde sú uložené peniaze aj veci pochádzajúce z trestnej činnosti, avšak polícii ukázal len zhorenisko. Obžalovaný D. K. mal navyše dostatok času na ukrytie ulúpených vecí aj peňazí, nakoľko priznať sa rozhodol až v roku 2023 a skutok sa stal už dňa 15.10.2022. Obžalovaný D. K. opakovane uvádzal, že on si vzal z ulúpených peňazí len drobné mince a teda on bol len obeťou. Aj toto mu súd uveril, avšak nie je jasné z akého dôvodu, lebo to bolo jedine jeho tvrdenie nijako nepreukázané. Pokiaľ aj zmenil svoju prvú výpoveď v prípravnom konaní v porovnaní s výpoveďou na hlavnom pojednávaní, touto na rozdiel od obžalovaného D. K. nikoho krivo neobvinil, ani nijakým spôsobom neznižoval mieru svojho zavinenia, pričom takúto obranu obvineného zákon pripúšťa. Obžalovaný D. K. sa dopustil krivej výpovede ako svedok v predmetnej trestnej veci a následne niekoľko krát menil svoju výpoveď, avšak u neho súdu prvého stupňa táto okolnosť nevadila. Dodal, že k svojmu konaniu sa priznal a popísal skutok ako sa stal s tým, že sa na ňom podieľal aj jeho mladší syn mladistvý U. L.. Avšak súd prvého stupňa jeho priznanie neakceptoval a prejudikoval vinu jeho staršieho syna K. L. ml. a nevesty X. L. a v odôvodnení uviedol, že skutok sa stal presne tak ako to tvrdí obžalovaný D. K.. Trvá na tom, že vyhlásenie že je vinný neurobil jedine z toho dôvodu, že nesúhlasil s celým znením skutkovej vety obžaloby a s účasťou K. L. ml. a X. L. na danom skutku. Z vyššie uvedených dôvodov považuje celé rozhodnutie súdu prvého stupňa vo vzťahu k jeho osobe za rozporuplné, tendenčné a za jednoznačne znevýhodňujúce jeho osobu voči osobe obžalovaného D. K., bez akéhokoľvek relevantného dôvodu. Napriek tomu, že obžalovaný D. K. sa ku svojmu konaniu v podstate nepriznal, keďže nakoľko trval na

tom, že on spáchal len krádež a nie lúpež a tvrdil, že on si vzal len sumu nepresahujúcu škodu malú, súd mu uznal jeho výpoveď ako doзнание, ku ktorému v podstate nedošlo a uložil mu trest s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Súd obžalovanému D. K. uveril bez akýchkoľvek relevantných dôkazov všetky jeho vymyslené, účelové a neustále sa meniace teórie, ktorými sa snažil zbaviť svojej viny a jemu neuveril ani úplné priznanie sa, ktorým usvedčil aj svojho mladšieho syna U. L.. Má za to, že predmetné trestné konanie nemalo byť rozdelené a celá vec mala byť prejednávaná spoločne, nakoľko aj ohľadne právnej kvalifikácie, miery zavinenia jednotlivých obvinených aj ohľadne náhrady škody by situácia bola prehľadnejšia a prehľadnejšie by bolo aj hodnotenie jednotlivých dôkazov. Prokurátor mu navrhoval vo svojej záverečnej reči trest 11 rokov a osem mesiacov. Súd mu vymeral trest 13 rokov, aký sa udeľuje v súdnej praxi za oveľa závažnejšie skutky. Z celkového postoja súdu má pocit neobjektívnosti a nespravodlivosti a prehnanej tvrdosti zákona. Trvá na tom, že konania sa dopustil a jeho konanie sa nedá nijako ospravedlniť ale tiež trvá na tom, že pri výmere trestu sa mal hodnotiť celý skutkový stav ako celok a neprímerane drakonický trest nie je len trestom za jeho konanie, ku ktorému sa na rozdiel od obžalovaného D. K. skutočne priznal, ale je to trest za nestotožnenie sa s prezumpciou viny so súdom prvého stupňa a za neusvedčenie jeho syna K. L. ml. a nevesty X. L., o ktorých vine je súd prvého stupňa už presvedčený. Záverom uviedol, že súd prvého stupňa rozhodol na základe nesprávneho vyhodnotenia jednotlivých dôkazov a uložil mu za jeho konanie neprímerane prísny až drakonický trest. Myslí si, že na jeho prevýchovu a nápravu by postačovalo aj uloženie trestu s použitím ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, teda trest pod dolnou hranicou zákonnej trestnej sadzby.

Navrhol, aby krajský súd buď sám zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a uložil mu trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby v súlade s jeho odvolacím návrhom alebo aby rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 2. augusta 2023 zaslal obžalovaný D. K. prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnenie svojho odvolania. Úvodom popísal výrokovú časť napadnutého rozsudku s tým, že s ním nemôže súhlasiť. Poukázal na to, že pri výsluchu pred vyšetrovateľom PZ a tiež aj pred sudcom na Okresnom súde v Rimavskej Sobote sa priznal, že sa dopustil skutku, ktorý sa stal dňa 15. októbra 2022 a svoj čin úprimne oľutoval. Dodal, že skutok, ktorý sa stal dňa 15.10.2022 okolo 20.00 hod. v rodinnom dome na E. ulici č. XXX/X v obci E. nespáchal úmyselne a bol na trestný čin nahovorený K. L. starším a jeho synom K. L. mladším, ktorí mu povedali, že sa jedná iba o trestný čin krádeže, nie o zločin lúpeže. K. L. starším bol teda uvedený do omylu a zneužitý pre svoju sociálnu odkázanosť, nakoľko v tom čase jeho rodina trpela finančnou núdzou a tak podľahol lákaniu K. L. staršieho a išiel s ním uvedený skutok spáchať. Zopakoval, že ho veľmi mrzí, že sa dal nahovoriť na spáchanie uvedeného trestného činu a ľutuje svoje konanie. Namietal, že uvedeným konaním nespôsobil škodu v takej výške ako sa uvádza v napadnutom rozsudku, ale uvedeným skutkom spôsobil škodu iba vo výške 200 eur, ktoré mu dal K. L. starší za spoluúčasť na uvedenom skutku, škodu vo výške 24,50 eur za mince a škodu za zlomený telefón zn. B. v hodnote 90 eur, teda spolu vo výške 314,50 eur. Žiadnu inú škodu nezavinil. Z uvedených finančných prostriedkov nakúpil pre svoju rodinu - pre svojich 6 maloletých detí jedlo aby netrpeli hladom. Preto by bolo nespravodlivé, aby znášal následky úhrady škody, ktorú nezavinil, nakoľko odcudzené veci vrátane peňazí si zobral k sebe K. L. starší so svojou rodinou. Poukázal taktiež na lživú výpoveď K. L. staršieho, ktorý od začiatku vyšetrovania klamal, nechcel sa priznať ku skutku a vymýšľal si rôzne klamstvá. Následne, keď bol usvedčený preukázanými dôkazmi pri klamstvách, odmietol pred vyšetrovateľom vypovedať. Nakoniec na hlavnom pojednávaní na súde dňa 1. júna 2023 si vymyslel ďalšiu lož ohľadom odcudzených peňazí a šperkov, a zvalil vinu na neho, aby nemusel hradiť škodu ktorú zavinil, hoci odcudzené peniaze, šperky a ostatné veci si privlastnil on a so svojou rodinou užíval. Nesúhlasí s tvrdením v napadnutom rozsudku, podľa ktorého ani jeden z obžalovaných uplatnený nárok žiadnym spôsobom nenamietal ani nespochybnil, nakoľko opakovane ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní poukazoval na to, že on škodu v takej výške ako si uplatnili poškodení nezavinil. Preto nesúhlasí s výrokom, aby ju znášal spoločne a nerozdielne s obžalovaným K. L.. Má za to, že v skutočnosti by sa mali na náhrade škody podieľať aj ďalší páchatelia, a to K. L. mladší, X. L., ml. U. L. a ml. J. F.. Ďalej poukázal aj na to, že U. L. - manželka K. L. staršieho si zobrala k sebe odcudzené šperky zo žltého kovu, preto by aj ona mala znášať následky a mala by byť zviazaná náhradou škody za odcudzené šperky. Opakovane namietol celkovú výšku škody spôsobenej uvedeným skutkom a má za to, že doposiaľ nebolo preukázané hodnovernými dôkaznými prostriedkami o akú výšku škody sa v skutočnosti jednalo. Nebolo preukázané koľko peňazí sa nachádzalo v čase skutku v trezore. Samotný výber peňazí poškodenými z účtu v čase Covidu ešte nedokazuje, že sa uvedené finančné prostriedky v čase skutku aj v trezore nachádzali. Peniaze

neboli vyberané z účtu bezprostredne pred skutkom a mohli byť zo strany poškodených medzi tým aj čiastočne spotrebované. Peniaze podľa výpisu z účtu poškodení čerpali vo februári 2022, hoci ku skutku došlo až dňa 15.10.2022, teda 8 mesiacov pred skutkom. V skutočnosti nikto z vypočutých svedkov, poškodení, ani samotní obžalovaní nepotvrdili, že by peniaze nachádzajúce sa v trezore v čase skutku niekto prepočítal. Taktiež čo sa týka šperkov zo žltého kovu, má za to, že nebolo preukázané zo strany poškodených nadobudnutie, vlastníctvo odcudzených šperkov, ani ich skutočná hodnota. Čo sa týka samotného skutku, od počiatku sa doznával k spáchaniu trestného činu, ktorý sa stal dňa 15.10.2022 a aktívne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasňovaní trestného činu. Pravdivo a do detailov vypovedal ako sa skutok stal a osobne spolupracoval aj pri miestnej obhliadke. Opakovane poukázal na to, že bol sociálne odkázaný a nemala z čoho žiť jeho rodina, preto podľahol vplyvu K. L. staršieho a mladšieho, ktorí ho nahovorili, aby spolu s nimi spáchal uvedený trestný čin. Svoj skutok úprimne oľutoval, chce sa správať slušne, starať sa čo najskôr o svojich šesť maloletých detí, z ktorých najmladšia dcérka J. má iba 3 roky a je zdravotne postihnutá. Deti mu veľmi chýbajú, v súčasnej dobe sa o deti stará jeho družka, ktorá potrebuje jeho pomoc a trpí tým, že je toho času vo väzbe. S prihladením na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zákona v zmysle základných zásad ukladania sankcií a zásad ukladania trestov má trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V prípade uloženia tak dlhého nepodmienečného trestu, ako mu uložil súd prvej inštancie by táto zásada ukladania trestu bola zo strany súdu porušená a trest odňatia slobody by mal negatívny vplyv na jeho najbližšiu rodinu a jemu blízke osoby, ktoré by týmto značne trpeli. Ide o jeho družku a ich maloleté deti, o ktoré sa spoločne starali, kým bol na slobode. Žiada odvolací súd, aby pri svojom rozhodovaní zväžil aj to, že pred spáchaním skutku viedol riadny život, žil so svojou družkou, ktorej pomáhal pri výchove a starostlivosti o ich 6 maloletých detí. Tiež v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Čo sa týka samotnej právnej kvalifikácie trestného činu uvedenej v obžalobe, má za to, že takáto právna kvalifikácia skutku, ktorý spáchal právne neobstojí, nakoľko v skutočnosti nespáchal obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ale nanajvýš zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona. Nemal v úmysle použiť násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia pri spáchaní trestného činu. Žiada súd, aby zobral do úvahy poľahčujúce okolnosti nakoľko sa priznal k spáchaniu trestného činu a svoj čin úprimne oľutoval, spáchal trestný čin v dôsledku núdze, ktorú si sám nespôsobil, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Zdôraznil, že nespáchal trestný skutok úmyselne, ale bol nahovorený na spáchanie skutku z dôvodu sociálnej odkázanosti a škodu vo výške 314,50 eur, ktorú spôsobil je ochotný uhradiť. Dodal, že toho času sa nachádza v I. na výkon väzby v L. L., kde sa správa slušne. V zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Podľa § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako päť rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň desať rokov. Preto v zmysle uvedeného vytýka súdu prvej inštancie, že mohol pri ňom pri ukladaní trestu voliť nižší trest ako 8 rokov nepodmienečne, ktorý by nemusel mať tak negatívny vplyv na jeho rodinu a jeho maloleté deti, resp. vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na jeho pomery mohol za mimoriadneho zníženia trestu mu uložiť nižší trest, nakoľko na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Je toho názoru, že trest, ktorý mu bol uložený v trvaní osem rokov nepodmienečne je privysoký, s prihliadnutím na všetky poľahčujúce okolnosti - priznanie ku skutku, úprimné oľutovanie, aktívnu spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasňovaní tejto trestnej činnosti. Taktiež berúc do úvahy, že v prípade uloženia tak vysokého nepodmienečného trestu bude trpieť jeho družka a nebude sa vedieť bez jeho pomoci o ich maloleté deti postarať. Nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov u neho nebude plniť svoj účel. Tak vysoký nepodmienečný trest odňatia slobody by bol pre neho, jeho družku a jeho šesť maloletých detí iba traumou. Má za to, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nespravodlivý a nezákonný.

Žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol alebo aby odvolací súd rozhodol sám tak, že mu uloží miernejší trest v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona, teda mu zníži trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného

týmto zákonom, s aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorý by bol nižší ako osem rokov.

K odvolaniam obžalovaných sa písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 10. augusta 2023 vyjadrili poškodení K. P. a jeho manželka H. P. v tom zmysle, že považujú obžalovanými napadnutý rozsudok okresného súdu za zákonný, skutkovo i právne odôvodnený a to tak vo vzťahu k vine a trestu, ako aj náhrady škody. V rámci vykonaného dokazovania tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní sa bez akýchkoľvek pochybností preukázala príčinná súvislosť medzi protispoločenskými konaniami obžalovaných K. L. a D. K. a následkom, ktorý týmto konaním vo forme majetkovej ujmy poškodeným manželom K. a H. P. spôsobili na odcudzených veciach a peniazoch. Bolo nepochybne preukázané, že sa po predchádzajúcej dohode a deľbe úloh, za použitia zbrane, na chránenej osobe t.j. osobe mladšej ako 18 rokov, násilím a hrozbou bezprostredného násillia zmocnili finančnej hotovosti, zlatých predmetov, hudobných nástrojov a ďalších vo výrokovej časti obžaloby vymenovaných vecí v celkovej hodnote 47.157,80 €. Výška nimi spôsobenej škody bola v rámci prípravného konania a hlavného pojednávania exaktným spôsobom ustálená a zo strany samotných obžalovaných nebola spochybnená a to vrátane výšky odcudzenej finančnej hotovosti v bankovkách v sume 33.000,00 € a eurominciach v sume 300,00 €. Spôsob, akým obžalovaní s vecami a finančnou hotovosťou po ich odcudzení naložili nemá z hľadiska ich solidárnej zodpovednosti za vzniknutú škodu význam. Keďže boli splnené všetky zákonné podmienky na to, aby súd o včas uplatnenom nároku na náhradu škody a včas podanom návrhu poškodených o jej náhrade rozhodol v adhéznom konaní, v súlade so zákonom im obom v odsudzujúcom rozsudku uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodeným manželom K. a H. P. spôsobenú škodu vo výške 47 157,80 €.

Navrhli, aby krajský súd odvolanie oboch obžalovaných podľa § 319 Tr. poriadku zamietol, lebo nie je dôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolania podali obžalovaní ako oprávnené osoby v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine, treste a o náhrade škody, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného K. L. bolo podané dôvodne a odvolanie obžalovaného D. K. bolo podané len čiastočne dôvodne (krajský súd pri oboch obžalovaných ustálil, že skutku sa nedopustili na dieťať ako chránenej osobe, neakceptoval však námietku obžalovaného D. K., že sa dopustil maximálne zločinu krádeže).

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že okresný súd sa dopustil chýb v napadnutom výroku o vine, pretože sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a vznikli pochybnosti o správnosti jeho skutkových zistení. Preto krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd považuje predovšetkým za potrebné upriamiť pozornosť okresného súdu na nesúlad skutkovej vety s právnou vetou a následne právnou kvalifikáciou obžalovaného skutku - obzvlášť závažného zločinu lúpeže, z ktorého dôvodu výrok o vine trpí vadou nepreskúmateľnosti pre jeho nezrozumiteľnosť. Podľa skutkovej vety, ml. J. F. bol začiatkom mesiaca október 2022 oslovený za účelom, aby poskytol pomoc obžalovaným vykonať predmetnú lúpež za sľúbenú finančnú odmenu vo výške 500 euro, na čo ml. J. F. pristúpil a vopred poskytol informácie o trezore a ďalších veciach vyššej majetkovej hodnoty nachádzajúcich sa v dome, ako aj informáciu, že v predmetnom dome, v ktorom obžalovaní potom vykonali lúpež, sa dňa 15.10.2022 vo večerných hodinách bude okrem neho nachádzať iba jeho starší brat s tým, že obžalovaným umožnil vstup do domu otvorením balkónových dverí na 1. poschodí a neuzamknutím dverí na prízemí zo zadnej časti domu. Krajský súd má za to, že takto popísané konanie ml. J. F. vykazuje znaky účasti vo forme pomoci. Vychádzajúc z uvedeného je potom vylúčené, aby pomocník trestného činu (v tomto prípade ml. J. F.) bol zároveň objektom predmetného trestného činu. Záver okresného súdu uvedený v právnej vete, že uvedený čin

bol spáchaný na dieťati (ml. J. F.) ako chránenej osobe, potom nemá oporu v skutkovej vete. Rovnako potom v právnej kvalifikácii nemal byť uvedený § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 127 ods. 1 Tr. zák.

V prvom rade, pokiaľ z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ml. J. F. bol k takémuto správaniu niekým donútený, bolo potrebné a nevyhnutné danú skutočnosť uviesť v skutkovej vete, aby to následne mohlo byť premietnuté do vety právnej ako i do právnej kvalifikácie. Pokiaľ právna veta a právna kvalifikácia nemá oporu v skutkovej vete, trpí výrok o vine vadou nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť, ako je tomu práve v tomto prípade.

Vzhľadom k tomu má krajský súd za to, že obžalovaní čin nespáchali na dieťati ako chránenej osobe, a preto právna kvalifikácia skutku ako obzvlášť závažného zločinu lúpeže aj podľa § 188 ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 127 ods. 1 Tr. zák. nie je namieste.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného potom krajský súd konštatuje, že napadnutý rozsudok vo výroku o vine vo vzťahu k obzvlášť závažnému zločinu lúpeže je nesprávny, pretože skutková veta nekorešponduje s vetou právnou, a ani s právnou kvalifikáciou skutku. Uvedený nesúlad je možné odstrániť už len úpravou právnej vety a právnej kvalifikácie. Napadnutý rozsudok bol totiž zrušený len v dôsledku odvolaní podaných v prospech obžalovaných. V novom konaní tak nemôže dôjsť k zmene rozhodnutia v ich neprospech (§ 327 ods. 2 Tr. por.). Úprava skutkovej vety je teda neprípustná, pretože by išlo jednoznačne o postup v neprospech obžalovaných.

Odvolacie námietky obžalovaného D. K. nemohol krajský súd akceptovať v takom rozsahu, aby jeho konanie prekvalifikoval z obzvlášť závažného zločinu lúpeže na zločin krádeže, ako sa obžalovaný vo svojom odvolaní domáhal. Okresný súd náležitým až vyčerpávajúcim spôsobom a podrobne uviedol v odôvodnení svojho rozsudku úvahy, pre ktoré dospel k záveru, že i obžalovaný D. K. naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže a v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na strane 15 odsek prvý. Správne okresný súd uviedol, že pokiaľ obžalovaný D. K. neupustil od svojho konania a vstúpil do rodinného domu, aktívne ho prehľadával a bral z neho veci aj po zistení, že v dome sa nachádzajú dvaja chlapci, pričom týchto sa so zbraňou (modrým páčidlom) v ruke pýtal, kde sa nachádza trezor a kde sú peniaze, nemožno jeho konanie kvalifikovať inak ako trestný čin lúpeže. Skutočnosť, že bol nahovorený na spáchanie skutku z dôvodu sociálnej odkázanosti, ho trestnej zodpovednosti za spáchaný trestný čin lúpeže nezabavuje.

Krajský súd, vychádzajúc zo záverov vyššie uvedených ako i zo zistených chýb popísaných vyššie, zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, vrátane výrokov majúcich vo výroku o vine svoj podklad, t.j. aj vo výrokoch o treste a náhrade škody.

Vzhľadom na uvedené pochybenie bude povinnosťou okresného súdu vec v potrebnom rozsahu znovu prejednať, v prípade potreby eventuálne doplniť dokazovanie a následne rozhodnúť, súc viazaný vysloveným právnym názorom krajského súdu podľa § 327 ods. 1 Tr. por.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.